

Publicerad 2008-05-12 16:37 av LassO

En anonym vän, som talat om detta öppet, annars skulle jag aldrig kunna återge det så. OM tomheten som finns, ensamheten tillsammans, den sårade, den sargade själen...

Tom heten

Han berättade livfullt

Om sitt äktenskap

Om sin kärlek, om sina barn

Om sin saknad av kärlek

Hon älskade att egga honom, när de var fest smög hon kring

Så alla såg, när hon smekte, log, var vacker var skön

Han får nog sitt när vi gått, tänkte nog de flesta

Men ensamma så var det ryggen som vändes emot

Han talade om hålet i sin själ, om tomheten, om frustration

Om det som så småningom utmynnade i andra saker

I älskarinnor, i sköna små knull, tomma men sköna

Svårigheten att bryta sej loss, att skilja sej

Att känna det som att han lämnade barnen

Han berättade livfullt, om allt detta

Men vad var det för liv...

En sårad själ, svårigheten att lita på

En kvinna igen, den där märkliga hat-kärleken

Som finns, som fanns, som känts

Man undrar, vad som driver en människa

Att göra sådant mot en annan

Att slösa med något som är så dyrbart

Som ges i engångsförpackning... som inte finns

I repris, där förpackning lämnas i retur

Utan pant..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten